

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715209335
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715209335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa X. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., P. Y., dieťa rodičov - otca D. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúpeného JUDr. Monikou Ludikovou, advokátkou, Advokátska kancelária, so sídlom J. Kozačeka č. 11, 960 01 Zvolen, a matky X. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou ŠKODA LEGAL, s.r.o., so sídlom Dolná 6A, 974 01, Banská Bystrica, IČO: 47 244 259, o návrhu otca o úpravu styku s maloletou, na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 18P/14/2015-125 zo dňa 07. 10. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu o úprave styku otca D. D., nar. XX. XX. XXXX, s maloletou X. I., nar. XX. XX. XXXX, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 07. 10. 2015 rozhodol o návrhu otca o úpravu styku s maloletou tak, že otec D. D., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „otec“) je oprávnený stretávať sa s maloletou X. I., nar. XX. XX. XXXX (ďalej len „maloletá“):

- každý páry týždeň od piatku od 16,00 hod. do nedele 18,00 hod.,
- počas Vianočných sviatkov, každý neprávny rok od 22. 12. od 9,00 hod. do 26. 12. do 18,00 hod., každý páry rok od 28. 12. od 9,00 hod. do 02. 01. do 18,00 hod.,
- počas Veľkonočných sviatkov každý právny rok od soboty od 9,00 hod. do pondelka do 18,00 hod. (prvý výrok), s tým, že otec je oprávnený a povinný v stanovenom čase maloletú vyzdvihnúť pred bytom matky maloletej (ďalej len „matka“) a rovnako v stanovenom čase ho odovzdať matke pred jej bytom (druhý výrok), a matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť (tretí výrok). Okresný súd zároveň určil dohľad nad výchovou maloletej (štvrtý výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (piaty výrok). Zároveň okresný súd vo výroku rozhodnutia konštatoval, že týmto rozhodnutím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/34/2014 zo dňa 02. 09. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 09. 2014, vo výroku o styku otca s maloletou (šiesty výrok).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že otec podal dňa 29. 06. 2015 návrh, v ktorom poukázal na to, že rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 5P 34/2014-48 zo dňa 02. 09. 2014, právoplatným dňa 17. 09. 2014 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a on bol oprávnený stretávať sa s maloletou každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci v čase od 10.00 hod. do 12.30 hod. Toho času by sa chcel stretávať s dcérou v širšom rozsahu, avšak komunikácia s matkou nie je možná. Býva v rodinnom dome spolu so svojimi rodičmi, obýva sám

X. poschodie, kde má pripravenú detskú izbu pre maloletú. Dokáže sa o ňu postarať tak, aby nebol narušený jej režim. Viac krát sa stalo, že mu matka neumožnila stretnúť sa s dcérou, hoci prišiel v stanovenú dobu. Preto žiadal, aby mu súd umožnil styk s maloletou každý prvý a tretí víkend od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 22. 12. od 09.00 hod. do 26. 12. do 18.00 hod., každý páry rok od 28. 12. od 09.00 hod. do 02. 01. do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý páry rok od soboty od 09.00 hod. do pondelka do 18.00 hod. s tým, že si maloletú v stanovenú hodinu pred bytom matky prevezme a v stanovenú hodinu ju opäť vráti pred bytom matky. Matka s navrhovaným rozsahom styku nesúhlasila. Uviedla, že vyhovením návrhu otca by bola maloletá vystavená fyzickej záťaži a stresu, a bol by narušený jej denný režim. Navrhla, aby styk otca s maloletou prebiehal každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci a to výlučne za jej účasti.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia poukázal na vyjadrenia (výpovede) účastníkov konania prezentované na pojednávaní a na zabezpečené správy. Ďalej poukázal na relevantné ustanovenia potrebné na právne posúdenie veci, konkrétne na články 3, 4 a 5 Zákona o rodine a na ustanovenia § 36 ods. 1, § 25 ods. 2 § 26 a § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu dospel okresný súd k záveru, že návrh otca je v celom rozsahu dôvodný. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rodičia maloletej X. nežijú spolu, ich rodičovské práva a povinnosti boli naposledy upravené rozsudkom tamojšieho súdu dňa 02. 09. 2014, kedy došlo k schváleniu rodičovskej dohody, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matke, otec bol zaviazaný k plneniu vyživovacej povinnosti v dojednanej výške a zároveň bolo medzi rodičmi dohodnuté, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú prvú a tretiu nedeľu v mesiaci v čase od 10.00 hod. do 12.30 hod. Od uvedenej úpravy styku uplynulo obdobie viac ako jedného roka. Z výpovede otca vyplynulo, že doterajšia úprava styku je pre neho nedostatočná, má záujem s dcérou tráviť viac času. Maloletá od predchádzajúcej úpravy styku vyrástla, je komunikatívnejšia, prejavila záujem byť s otcom aj dlhšie. Za tým účelom otec oslovil matku, aby sa dohodli o širšej úprave styku, čo však matka odmietla. O takomto postoji matky svedčí aj vyjadrenie počas tohto súdneho konania a hoci sa matka vyjadrila, že nebráni styku otca s dcérou, jej návrh, aby sa otec mohol s ňou stretávať v podstate v rovnakom rozsahu, avšak za jej prítomnosti znamená skôr obmedzenie práv otca ako jeho rozšírenie. Okresný súd v tejto súvislosti podotkol, že pokiaľ ide o úpravu styku rodiča s dieťaťom, súdne rozhodnutie tvorí právny základ, aby bol určený aspoň minimálny rozsah možnosti oprávneného rodiča stretnúť sa s dieťaťom a tak sa spolupodieľať na jeho výchove v prípade, že sa rodičia nevedia na tomto dohodnúť. Aj právna úprava však uprednostňuje pri úprave styku rodičovskú dohodu, ktorá nemusí byť schválená súdom. To znamená, že v prvom rade by sa rodičia mali dohodnúť na úprave styku s prihliadnutím na individuálne potreby dieťaťa i rodičov. Plynutím času dochádza k zmenám na strane dieťaťa, kedy dieťa fyzicky rastie, menia sa jeho potreby, mení sa jeho denný režim v súvislosti s predškolskou dochádzkou, následne školskou dochádzkou, záujmovou činnosťou, zdravotným stavom, kedy je na rodičoch, aby sa flexibilne dohodli a prispôbili možnosti stretávania sa oprávneného rodiča s dieťaťom. Matka však takto zjavne nepostupovala. Je potrebné, aby si uvedomila, že nie je v záujme maloletého dieťaťa len formálne zotrvať na rozhodnutí súdu, ktoré však už nemusí zodpovedať daným okolnostiam v danom čase. Matka napriek doporučeniam a poradenstvu na sociálnom úrade nebola prístupná sa o rozsahu styku otca s maloletou s otcom dohodnúť a komunikovať s ním. Matka svoj postoj odôvodnila agresívnym správaním zo strany otca, ktorý ju najmä ústne napáda a to aj pred maloletou dcérou. Takéto správanie otca opakovane oznamovala polícii, kde jej bola doporučená komunikácia s otcom len formou sms správ. Okresný súd poukázal i na to, že pokiaľ matka odmieta komunikáciu s otcom, pričom komunikácia zo strany otca smeruje výlučne k informáciám o maloletej, sama vyvoláva nevhodné správanie zo strany otca. Táto okolnosť však ani otca neospravedlňuje a do budúcnosti bude musieť zvážiť svoje správanie voči matke maloletej. Ak by sa jeho negatívne správanie malo stupňovať, aj z tohto dôvodu môže dôjsť k obmedzeniu jeho rodičovských práv. Uvedené správanie rodičov mal súd preukázané z ich výsluchu ako aj z listinných dokladov predložených matkou a z tohto dôvodu nepovažoval za nevyhnutné vypočúvať svedka tak, ako navrhla matka. Práve z uvedených dôvodov pri rozhodovaní o návrhu otca pristúpil k uloženiu výchovného opatrenia a uložil dohľad nad výchovou maloletej, ktorý bude vykonávaný za súčinnosti orgánu sociálno-právnej ochrany detí. Uvedené výchovné opatrenie má zabezpečiť najmä kontrolu rodičov pri výkone ich rodičovských práv, ako aj kontrolu nad maloletou, akým spôsobom postoje rodičov ovplyvňujú stav dieťaťa. V prípade, že rodičia sa v prítomnosti maloletej naďalej budú správať nevhodným spôsobom, nenájdu spoločnú komunikáciu, ktorá by bola v jej záujme a nebudú rešpektovať pokyny a doporučená orgánu sociálno-právnej ochrany detí, vystavujú sa riziku, že v záujme dieťaťa je štát oprávnený autoritatívne zasiahnuť do ich rodičovských práv a povinností. Ďalej okresný súd konštatoval, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie matky, že by sa otec nebol schopný postarať o

maloletú. Pokiaľ ide o režim maloletej, otec má predstavu o tom, aký je režim dieťaťa vo veku jeho dcéry. Je však pravdou, že pokiaľ matka odmieta otcovi podávať akékoľvek informácie o dieťati, najmä pokiaľ ide o individuálne potreby dieťaťa, je potom na otcovi, aby samostatne zvládol úlohu rodiča. Zároveň okresný súd konštatoval, že v osobe otca vidí snahu a záujem o starostlivosť o maloletú. Taktiež poukázal na to, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že má vytvorené všetky podmienky pre starostlivosť v rozsahu ním požadovaného styku a preto nezistil žiadne okolnosti, ktoré by bránili navrhovanému styku otca s maloletou. Pokiaľ ide o psychický stav dieťaťa, na ktorý matka poukazovala s argumentom, že by maloletá nezvládla dlhšie odlúčenie od nej, v tejto súvislosti okresný súd podotkol, že je najmä na rodičoch a v tomto prípade na matke, aby dieťa aj po psychickej stránke pripravila na stretnutie s otcom tak, aby si dieťa zachovalo vedomie, že ide k niektorému zo svojich dôležitých osôb, k druhému rodičovi, ktorý je po uvedení doby povinný sa o neho riadne starať. Je len prirodzené, že ak maloletá bola takmer vo výlučnej starostlivosti matky, vytvorila sa medzi ňou a matkou silná citová väzba. To však neznamená, že obdobnú väzbu si nemôže vytvoriť aj k otcovi. Bude preto potrebné zo strany otca v čase styku s dcérou klásť dôraz na kvalitu takéhoto stretávania a plnohodnotné využitie času za účelom rozvíjania sa vzťahu medzi ním a dcérou.

Okresný súd dal do pozornosti i (presne odcitované) právne názory vyslovené v nálezoch Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 1206/09, sp. zn. I. ÚS 2661/10, ktoré sa primeraným spôsobom vzťahujú i na prejednávajúcu vec.

Záverom ešte okresný súd dodal, že v tomto prípade je zrejmé, že komunikačné nedorozumenia medzi rodičmi pramenia najmä z ich vzájomného konfliktu z minulosti, ktorý viedol k ich rozchodu a t.č. výrazne citovo ovplyvňuje ich vzájomný vzťah aj v otázke rozhodovania o starostlivosti o spoločnú dcéru. Vyslovil presvedčenie, že časom rodičia budú schopní zvládnuť svoje postoje natoľko, že nebude potrebný autoritatívny zásah štátu vo forme určenia dohľadu nad maloletou či rodičmi. Bude preto vecou rodičov zvážiť najmä odporúčenie o absolvovaní rodičovskej terapie, čo im pomôže prekonať a zvládnuť súčasnú situáciu, ako aj možné problémy do budúcnosti vo vzťahu k rodičovským právam a povinnostiam a rešpektovaniu sa navzájom ako rodičov spoločného dieťaťa. V opačnom prípade môže súd v záujme dieťaťa pristúpiť aj k ďalším výchovným opatreniam v súlade s predpismi rodinného práva.

Proti rozsudku okresného súdu podala matka (prostredníctvom pôvodnej právnej zástupkyne) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, prípadne zrušil. V odôvodnení odvolania uviedla, že s rozhodnutím prvostupňového súdu zásadne nesúhlasí. Postup prvostupňového súdu považuje za neštandardný, pretože vôbec nevzal do úvahy vek maloletej, ktorá má J. roka a teda podľa jej názoru ide o veľmi široko upravený styk maloletej s otcom, keďže táto sa do tejto doby s otcom stretávala len pár hodín do týždňa. Ako uviedla na pojednávaní, je ochotná otcovi umožniť širší styk, avšak nie tak, aby maloletá u neho prespávala cez noc. Je ešte veľmi malá a takéto odlúčenie bude pre ňu problémové a psychicky náročné. Uviedla, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s dôkazmi a tvrdeniami, ktoré boli z jej strany predložené a prednesené. Otec nedodržiaval stanovený čas styku a naposledy pri styku s maloletou meškal 45 minút, bez toho, aby jej to oznámil. Okresný súd rozhodol len na základe výpovedí otca. Jeho tvrdenie, že maloletá sa na neho teší a prejavila záujem byť s ním sa súdu zdalo byť postačujúce na to, aby mal túto skutočnosť za preukázanú i napriek tomu, že poukázala na to, že maloletá mala obdobie, keď otcovi odmietala ísť. Skutočnosti ohľadom odovzdávania maloletej mohol objasniť ňou navrhnutý svedok - jej otec s ktorým býva v jednej domácnosti. Toto však súd nepovažoval za potrebné a jej dôkaz zamietol. Okresný súd taktiež nepovažoval za potrebné objasniť situáciu, keď bola privolaná polícia v dôsledku agresívneho správania otca pri preberaní maloletej a nebral do úvahy, že takéto správanie je u neho bežné aj za prítomnosti maloletej. Rozpor taktiež vznikol pri tvrdeniach otca ohľadom styku s maloletou počas jej choroby. Už v predchádzajúcich vyjadreniach poukázala na to, že maloletá je často chorá a preto niekedy nenastala situácia, že nemohol byť realizovaný styk podľa predchádzajúceho rozhodnutia. Vždy sa však snažila s otcom dohodnúť a umožniť mu styk s maloletou. Na poskytnutie náhradného termínu nebol dôvod, keďže otcovi bol styk umožnený a náhradný termín si vyžiadala iba raz. Nesúhlasila ani s tou časťou odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, v ktorej konštatoval, že otec sa o maloletú zaujíma, informuje sa o nej v škôlke a u lekárky. Otec sa nikdy predtým o maloletú nezaujímal, respektíve sa neinformoval. Podľa jej názoru, otec sa o maloletú zaujíma len účelovo, v súvislosti s týmito konaniami. Ďalej namietala, že nesúhlasí ani s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorým uložil dohľad nad výchovou maloletej. Toto opatrenie nepovažuje za dostatočné, keďže súd upravil styk cez víkend počas nocí. Poukázala na konkrétne judikáty (R 21/ 1965 a R 97/ 1967) a na vhodnosť nariadenia adaptačnej doby, aby si maloletá mala šancu zvyknúť na to, že bude tráviť noc aj mimo svojho domova. Ďalej vyjadrila presvedčenie, že maloletá nebude schopná prespávať u otca, pretože v minulosti sa stalo,

že, keď boli na návšteve u jej rodiny, tak odmietala spať mimo domova, neustále plakala, budila sa, pýtala sa do svojej izbičky a postielky. Počas jej neprítomnosti neustále za ňou plakala. Poukázala i na to, že súd ani neapeloval na otca, že pri možných komplikáciách, respektíve keď maloletá prejaví v noci túžbu po nej, prípadne keď bude negatívne pociťovať jej neprítomnosť, je v najvyššom záujme maloletej, aby jej ju otec odovzdal. Ďalej uviedla, že otcovi nebránila v styku s maloletou. Nebráni sa rozšírenie úpravy styku, nie však v takom rozsahu ako žiadal otec. Priznaný rozsah úpravy styku považuje za veľmi široký. Vhodné by bolo, aby bol styk rozšírený napríklad každý nepárny týždeň v stredu od 15:30 do 18:00 hod., každý párny týždeň v nedeľu od 10:00 do 17:00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepárny rok dňa 26. 12. od 10:00 do 18:00 hod., počas novoročných sviatkov každý párny rok dňa 01. 01. od 10:00 do 18:00 hod., na veľkonočné sviatky každý párny rok a to vo Veľkonočný pondelok od 10:00 do 18:00 hod. takto upravený s tým by nebol pre maloletú takým veľkým šokom s psychickým nátlakom a zároveň by umožňoval budovať jej vzťah s otcom. Záverom odôvodnenia odvolania uviedla, že nesúhlasí ani s rozhodnutím o trovách konania a žiada, aby otec bol zaviazaný k náhrade jej trov konania (trov právneho zastúpenia).

Dňa 29. 1. 2016 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie matky (prostredníctvom aktuálneho právneho zástupcu), formálne označené ako „Doplnenie odvolania“. V tomto podaní bolo uvedené, že matka s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, „nakoľko rozsudok vôbec neodráža vývinové dispozície X ročného dieťaťa. Zo všeobecne známych psychologických a psychiatrických štúdií vyplýva, že odňatie tak malého dieťaťa od matky na noc z (t.j. od rodiča s, ktorými je od narodenia v nepretržitom kontakte) v budúcnosti naruší jeho psychosociálne ukotvenie a to obzvlášť v danom prípade, kedy v noci bez matky ešte nikdy nebolo.“ Podľa jej názoru, na to, aby súd mohol dospieť takémuto rozhodnutiu mal nariadiť znalecké dokazovanie.

Kolízny opatrovník maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich písomných a ústnych vyjadrení poskytnutých súdu.

Otec (prostredníctvom právnej zástupkyne) v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že má za to, že napadnutý rozsudok je objektívny a je v prospech maloletej. Je potrebné, aby sa vzťah medzi ním a maloletou rozvíjal. Uviedol, že preukázal, že s maloletou má veľmi dobrý vzťah, zaujíma sa o ňu, o čom svedčí jej fakt, že bol za maloletou v škôlke, pozná jej lekárku a tým aj z jej zdravotný stav.

Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov - ďalej len „O.s.p.“), vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s použitím § 156 ods. 3 O.s.p. a rozsudok okresného súdu o úprave styku otca s maloletou podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po oboznámení sa s obsahom spisu, okresným súdom vykonanými dôkazmi a obsahom napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že rozsudok okresného súdu je vecne správny. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p.) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je jednak podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 210 ods. 2 O.s.p.) odvolací súd uvádza, že matka v odvolaní neuviedla žiadne také okolnosti a argumenty, ktoré by neboli prvostupňovým súdom v rozhodnutí zohľadňované a s ktorými by sa prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia náležite nevysporiadal. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentom matky uvedeným v odvolaní, že určený rozsah styku nezohľadňuje vek maloletej. Maloletá má už takmer X roky, s otcom je v pravidelnom styku a je najvyšší čas, aby s ním začala tráviť viac času v dlhšej nepretržitej dobe, teda i cez noc. Samotná matka v odvolaní uviedla, že maloletá mala v minulosti problémy spať v inom prostredí na

aké bola doteraz zvyknutá a práve možnosť tráviť noc v inom prostredí za prítomnosti blízkej osoby - otca môže mať pozitívny vplyv na to, aby spanie v inom prostredí na aké bola doteraz zvyknutá u nej nevyvolávalo neprimeraný diskomfort. Úprava styku vymedzená okresným súdom je jednoznačne v prospech maloletej, pretože zabezpečí podmienky pre vytvorenie ešte pevnejšej citovej väzby medzi ňou a otcom. Ako správne konštatoval okresný súd, je na matke, aby maloletú pripravila na stretnutie s otcom po psychickej stránke tak, aby nadobudla presvedčenie, že ide k jednému zo svojich najbližších osôb, k druhému rodičovi, ktorý je po uvedení doby povinný sa o ňu riadne starať a ktorý túto starostlivosť i zabezpečí. V konaní neboli zistené žiadne závažné okolnosti, ktoré by styku v nariadenom rozsahu objektívne bránili, teda konkrétne, neboli zistené nedostatky ani v prostredí, v ktorom sa bude styk realizovať a ani v správaní otca k maloletej. Pokiaľ matka poukazovala na negatívne správanie otca, tak to sa týkalo výlučne len ich vzájomnej komunikácie a nie správania otca k maloletej. Maloletá je už vo veku, kedy je otec objektívne schopný zabezpečiť jej ustálený denný režim a jej bežné osobné potreby. V prípade, ak by sa vyskytli určité problémy, tieto môže operatívne riešiť konzultáciou so svojimi rodičmi (ktorých má k dispozícii), prípadne telefonickou konzultáciou s matkou maloletej, samozrejme to vyžaduje z jej strany určitú ústretovosť a toleranciu. Na druhú stranu, otec si musí byť vedomý toho, že ústretový prístup a tolerancia z jej strany môže očakávať len v prípade, ak sa aj on k nej bude správať slušne a korektne.

V tomto prípade ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu a preto okresný súd rozhodol vecne správne, keď podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd záverom uvádza, že na podanie matky doručené (doručené prostredníctvom aktuálneho právneho zástupcu) dňa 29. 1. 2016 nemohol prihladať, pretože bolo doručené po uplynutí odvolacej lehoty (§ 205 ods 3 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a na základe toho rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože toto konanie mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.